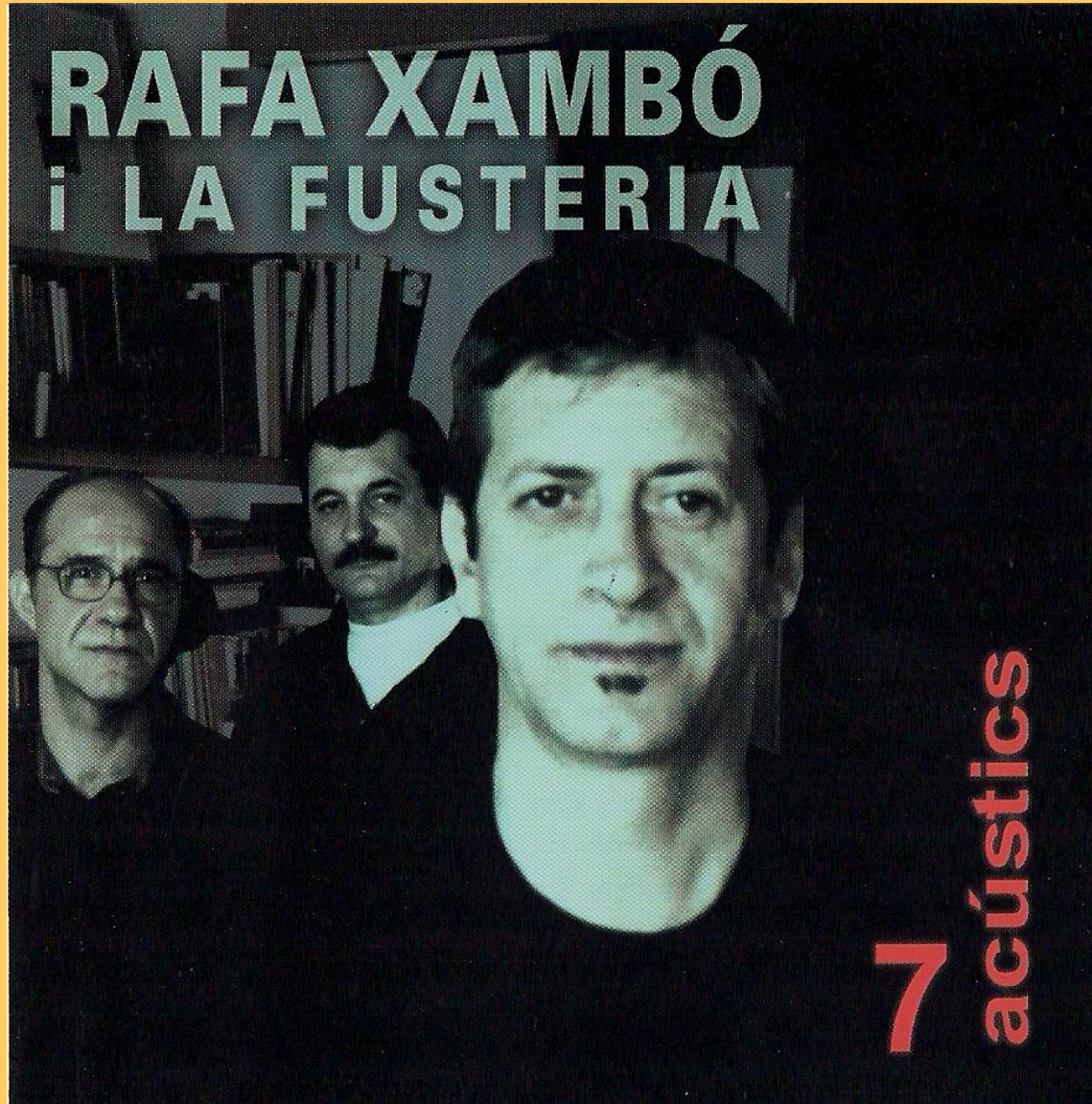

Rafa Xambó i La Fusteria *7 Acústics*

NAUFRAGIS

En un racó d'aquell bar
on mai no havies anat
demanaves alegria
i vas mirar la solitud.
Si vius d'atzar
has d'aprendre a naufragar. (bis)
M'has pillat mirant la lluna
tatuatges de paper
arenós color de duna
laberint del teu voler.
Lluny d'aquell temps
t'oblidares de l'amor. (bis)
Destorbant-me cada dia
van volar totes les ganes
de palpar-me la ferida
que em cremava les entranyes.
Lluny d'aquell temps
t'oblidares de l'amor. (bis)
En obrir la porta vaig saber
que el camí no té tornada
dies blaus que encara estranye
des d'aquella matinada.
Si vas lleuger
pots saltar per l'horitzó. (bis)
Somnis de les cuines silencioses
dances africanes bategant
Estació del Nord, cantines
les cançons del fons del mar.
Si vius d'atzar
has d'aprendre a navegar. (bis)
(Ll. i M: Rafa Xambó)

SECRETS

Ella ve i se'n va quan vol
com el vent que xiula fora
se'm fa llarg
d'esperar.

Pare taula si diu que vindrà
taste el vi i la mire als ulls
si tu vols tot és goig amb tu
transparent i suau.

Ella diu que té un marit gelós
a tothora la vigila turbulent
i ella ve, ella ve per un bes
és l'amor sense llei.

Si vas lluny amb por de no tornar
si els dies es fan negres i bruts
guardaré el secret
que tenim encés
i esperaré el moment
quan tu vens amb un bes.

(Música: Carles Carrasco
Lletra: Rafa Xambó)

PLOU

Plou	I vaig rodant
I jo vaig sol	Cavil.lejant
Com un paper	On he deixat
Que porta el vent	Els dies clars
Desocupat	A cel obert
Sense res més	Els dies plens
Que passejar	Mirant la mar
amunt i avall.	Sentint-me viu
	Els dies blaus
Un dia gris	Els dies teus
Tramuntanal	Els dies grans
Un dia fred	Fecunditat
Perdut el nord	Els dies meus
Un dia brut	Quan prenc el vol
Un dia amb sal	I tot va bé
Un dia buit	Tranquil.lament.
Perdut el sud	I giraré
Un dia més	Aquell cantó
Com n'he passat	Me'ls tornaré a trobar.
Per la ciutat.	

(Música: Carles Carrasco
Lletra: Rafa Xambó)

MARIA GRÀCIA

Maria Gràcia en el carreró
calma la gana amb un rossegó.
No vol ser puta, vendre l'amor,
que no li'n queda, que no, que no.
Va ser Roberto qui se'l quedà
allà a les terres de Panamà.

Passa un pollastre del capital
i se la mira com fent-li mal.
Quan se li acosta, quina gelor!
la dona pobra sap de temor.

Maria Gràcia para la mà
per si el pollastre té voluntat.
Poques monedes solta el mamó
que no n'hi han més diu, que no, que no.
Ara li mostra bons bitlletons
que canviaria per rebolcons.
Maria Gràcia mira els papers
de tant que mira no sap què fer.

Quan fa d'anar-se'n aquell bavós
ella li diu que fa de tot.
Per tres bitllets laralalà
per uns dels grossos lolararà.
Maria Gràcia en el carreró
calma la gana del macarró.

Maria Gràcia en el carreró
calma la gana del macarró.
No vol ser puta, vendre l'amor,
que no li'n queda, que no, que no.
Va ser Roberto qui se'l quedà
allà a les terres de Panamà.

(Ll. i M. Rafa Xambó)

LA DONA BRUNA

Cau la tardor blanca i humida
s'omple el carrer de cares grogues,
nines d'argent, vent de tempesta,
les fulles altes de l'estiu se'n van.

Dies oberts i sense besos
la dona bruna en la memòria
que això ja ho deia Ferrater
des d'una cambra de tardor fa
temps.

La dona bruna en la memòria
jugant que juga, amor fugaç,
camps de maduixes, albes blaves
Mediterrani endins l'amor marxà.

Jugant que juga, amor fugaç,
el temps va i ve sense mesura
mai no ha estat fàcil prendre mida
al pensament dels besos recordats.

La dona bruna a la tardor
dama blanca plena d'hivern
la dona lluna de l'estiu
la primavera es diu com tu.

La primavera es diu (4 bis)
com tu.

(Ll. i M.: Rafa Xambó)

MARIOLA

Convidats i convidades
pugen pel camí daurat
cap al cim de les tronades
a cavall d'un núvol blanc.

Trenca l'alba, llum d'espasa,
la boirina entre el fullam
l'aire pur de la muntanya
porta olor de gesmiler.

A la serra Mariola
la disbauxa ha començat
sonen palmes i guitarres
tots i totes a ballar.

Sense normes ni manies
un esclat de llibertat
a recer de policies
lluny de frares i advocats.

Si tu fas el que jo pense
si jo faig el que tu vols
guanyarem tots dos per sempre
un gratat de bons records.

Corre el vi i olives negres
l'alegria que hem plantat
va saltant com una llebre
entre cames tremolant.

A la vora del barranc
entre séquies i canyars
Mariola i un amic
descobriren el compàs.

Que si fan avant i arrere
que si es troben per davall
quan es busquen per les galtes
s'obri el cel per l'engonal.

Fa un capvespre enrojolat
i jo a tu et vull festejar
una casa vella i blava
ja no veig on t'has ficat.

Busque enmig dels esbarzers
si és un somni, és un desig
paradís de la infantesa
del teu cos com un ocell.

Que m'estic enamorant
d'eixos pits de dolça mel
misteriosa llum encesa
als teus ulls de caramel.

Si tu mires la natura
i no estàs plastificat
sentiràs com creix la vida
al teu cor i al teu voltant.

Que jo estic enamorat
de les aigües cristal.lines
de les índies que somien
de la llibertat total.

(Música: Carles Carrasco
Lletra: Rafa Xambó)

PLATJA DE LLUM

Somiant vora la mar antiga
m'he begut tota la son d'ahir.
Despullat mire passar la vida,
combustible, que diria el meu amic.

No hi ha fum ni olor de gasolina
a la platja de Pinedo, llum.
Em ve al cap la meua amiga
jo no vull que em prenga per
costum.

Homes negres vénen per l'arena
la ciutat crema com un desig
passen cames fetes llepolia
que ens distrauen la conversa del
matí.

Guardarem les hores fins l'aurora
parlarem de tot allò que va venint
melodies, dolça bossa nova
que portem de l'hivern cap a l'estiu.

Hei, que bé que estem ací en la
platja
quan la lluna s'ha ficat enmig
si pugueres envolar-te ara
li faries tota la volta al món.

(Ll. i M.: Rafa Xambó)